

Детаљан опис пројекта *Музејска учионица*

Недалеко од Чачка, с десне стране пута који води за Ваљево преко Сувобора, налази се село Вранићи. Захваљујући повољном положају, близини града, развијеном саобраћају и инфраструктури у ово село се доста улаже.

Основна школа у Вранићима основана је после ослобођења, у јануару 1945. године. У почетку је имала четири разреда. За оснивање и отварање ове школе постојали су добри разлози. У то време било је доста деце тек стигле за похађање редовне наставе и велики број оних који су због рата била спречени да се школују. Школа у Вранићима је била самостална просветна установа све до 1965. године. Од тада је ушла у састав Основне школе „ Степа Степановић“ као део матичне школе. Од 1976. до 1995. године школа је имала три разреда, а од 1995. поново је почела са радом са сва четири разреда.

Будући да вранићка школа није имала своју зграду, први ученици похађали су наставу у кући учитеља Никитовића, односно у једном одељењу његове куће. Пошто је школа у самом центру села имала своје земљиште, на збору бирача, договорено је да се подигне задружни дом који би уствари служио за школску зграду. Зграда је подигнута од добровољних прилога села и уз помоћ рада организација. Од 1956. године школа је премештена у нову зграду где се налази и дан данас.

Месна заједница Вранићи и ђачки родитељи улагали су доста труда да им ђаци у школи имају што боље услове за праћење наставе. Тако су 1990. године реновирали школску зграду, увели воду у школу, проширили је за још једну учионицу и учитељску канцеларију, изградиле простор за ђачку кухињу и санитарни чвор. Данас, школска зграда одговара свим савременим условима за нормалан рад у извођењу наставе.

Проблем пред којим се данас налази ова школа је недостатак ученика. Тренутно школу у Вранићима похађа свега шест ученика, а у последње две година није уписано ниједно дете у први разред.

Идеја пројекта „Музејска учионица“ је да се од једне учионице, која није у функцији, направи музејски простор. Тај простор изгледао би онако како су изгледале учионице пре сто година. Унутар учионице налазиле би се скамије, табла, рачуналке, орамани, карте, лењери, троуглови и сви други предмети који су некада чинили школски амбијент. На тај начин би се школа, уколико би дошло до затварања због недовољног броја деце, отргла од заборава.

Пројекат „Музеј детињства“ није замишљен као само музејски простор, где би посетиоци погледали некадашњи изглед школе, већ и као простор за одржавање едукативних радионица. Деца и ученици из градских и околних сеоских средина долазили би на полудневне излете и ту били укључени у рад разних радионица.

Мисија овог пројекта је развијање образовног туризма који, као један од циљева, има стицање конкретних знања кроз осмишљене програме. Овакав вид туризма је од велике важности јер помаже деци и младима у стицању практичног функционалног знања, притом развијају креативност, а често нису ни свесни чињенице да уче јер се учење одвија кроз забаву.

У овој сеоској школи ученици ће стицати знања у складу са наставним планом и програмом, али и она знања и искуства која нису везана за школски програм. Кроз бројне радионице могу се учити стари занати:

- у радионици „од зрна до погаче“ у воденици, која се налази у непосредној близини школе, учи се како се меље жито, али и прави хлеб.
- грнчарска радионица – у амбијенту реконструисане сеоске заједнице, млади ће научити како да на ножном грнчарском колу, ручно, направе сопствени предмет – сувенир од глине.

- конзерваторска радионица – омогућиће им да поправе непоправљиво.
- „од трага до блага“ – кретањем у простору научиће вештину оријентације и на тај начин се упознати са долином реке Чемернице.
- старе игре – како су се некада забављала деца, које су им игре биле најомиљеније.
- радионица ткања – уз инструкције вештих везиља, плетилца и ткаља научиће како се од сирове вуне долази до лепог шала, појаса или украса за кошуљу.
- школа у прошлости – у аутентичном амбијенту некадашње школе причаће се уз употребу старих учила и тренираће се строга старих учитеља.
- радионица лутака – правиће се заборављене играчке.
- хералдика – израда властитог грба.

У непосредној близини школе се налази Чолића конак. Подигнут је 1864. године и издваја се као један од ретко сачуваних споменика културе народног градитељства 19. века у чачанском крају. У овој старој, скромној кући, направљеној у шумадијском стилу становала је породица Радовић од којих је данас, поред чувеног проте и предавача веронауке у чачанској гимназији Михаила и његове кћери Маргите, оснивача Историјског архива у Чачку, најпознатији песник Душко Радовић. Због својих архитектонских вредности и етнолошких карактеристика, у њему је 1994. отворена стална музејска поставка. Музеј детињства би уз Чолића конак, који је депаданс Народног музеја у Чачку, постао стална туристичка понуда града.

Јана Јуреш